

Krásná Panna

Moravská koleda
Arr. WT

Pomalů - vroucně

p

f

1. Krá - sná Pan - na pře - mi - lé - ho Sy - na nám po - ro - di - la, o - vi - nuv - ši
2. Vo - lek a o - slík na něj dý - cha - li ja - ko by ře - kli: Krá - li mo - cný
3. Pro - tož i my, stvo - ře - ní ro - zu - mné, jej při - ví - tej - me. Je - ho slav - né
4. Ont' nám z pou - hé ne - smí - rné mi - lo - sti ra - dost způ - so - bil, po - slav Sy - na
5. Kri - ste, pro tvé na - ro - ze - ní sla - vné Te - be žá - dá - me, od - pust' hří - chy,

mp

v plé - nky do je - sli - ček jej po - lo - ži - la. Řkouc: Ny - nej, mé dě - tá - tko,
a náš Stvo - ři - te - li, pročs tak sní - že - ný? Též i ji - ná ho - vá - dka,
Na - ro - ze - ní chval - me, a jej u - ctě - me. S tím O - tci ne - be - ské - mu,
z ne - be - ské vý - so - sti, a - by nás spa - sil. Jenž hned od na - ro - ze - ní
ne - pra - vo - sti na - še, kte - réž pá - chá - me. Z té - to pak smr - tel - no - sti

p

f

ny - nej pa - cho - lá - tko, s ním se tě - ši - la, tak mu zpí - va - la.
roz - li - čná ptá - čá - tka jej jsou chvá - li - li a ve - le - bi - li.
na nás la - ska - vé - mu za něj dě - kuj - me a se ra - duj - me.
roz - li - čné sou - že - ní tr - pěl za hří - šné z lá - sky při - li - šné.
při - ved' do ra - do - sti, v krá - lo - vství vě - čné, mí - sto be - zpe - čné.